

Ett överträdelseförfarande har emellertid inletts mot Grekland på grundval av artikel 228 i EG-fördraget (för underlåtelse att följa domstolens dom), eftersom kommissionen anser att denna avgift tillämpas på ett sätt som innebär att begagnade fordon från andra medlemsstater diskrimineras, och detta trots EG-domstolens dom mot Grekland av den 23 oktober 1997 i mål C-375/95.

Domstolen konstaterade när det gäller det förhållandet att begagnade bilar som importeras med miljövänlig teknik inte omfattas av nedsättningen av den särskilda konsumtionsskatten utgör ett brott mot artikel 90 i EG-fördraget.

Enligt de uppgifter som kommissionen förfogar över skall Grekland till att börja med ha låtit den skattenedsättning som nyttillverkade bilar med miljövänlig teknik omfattats av sedan 1989 gälla även för begagnade bilar, men från och med den 1 januari 2001 ha återinfört en skattediskriminering genom att sätta den nya registreringsavgiften högre för importerade begagnade bilar än för begagnade bilar som redan finns på den nationella marknaden och som har tillverkats enligt samma miljövänliga teknik.

Enligt kommissionen har Grekland endast delvis följt den tidigare domen, och det överträdelseförfarande som har inletts med stöd av artikel 228 i EG-fördraget för underlåtelse att följa domen gäller just denna aspekt.

När det gäller beräkningen av begagnade fordon's värdeminskning har Grekland efter domstolens dom 1997 ändrat sin lagstiftning och antagit ett nytt system för bedömning av begagnade fordon's faktiska slitage, men den tidigare rättspraxisen när det gäller beskattningsgrundvalen för begagnade bilar har på senare tid förtydligats genom domstolens dom i målet Gomes Valente, C-393/98 av den 21 februari 2001. Det grekiska systemet bör granskas på nytt mot bakgrund av denna nya dom. Kommissionen undersöker för närvarande om ett nytt överträdelseförfarande bör inledas på grundval av artikel 226.

(2003/C 92 E/007)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0366/02

från Marco Cappato (NI) till kommissionen

(14 februari 2002)

Ämne: Fallet med den bolivianska parlamentsledamoten Evo Morales Ayma

Den bolivianska regeringens politik under senare år att utplåna cocaodling har lett till våldsamheter där mer än 40 personer har mist livet, bland dem kvinnor och barn. Inte vid något tillfälle har någon representant för ordningsmakten dömts för dessa våldsdåd.

Som en följd av våldsamma demonstrationer den 17 och 18 januari 2002 i närheten av den bolivianska staden Cochabamba framtogs den bolivianska parlamentsledamoten Evo Morales Ayma sin parlamentariska immunitet med motiveringen att han var "moraliskt ansvarig" för våldshandlingar begångna av cocaodlare.

Morales Ayma, som är samordnare av paraplyorganisationen "Six Federations of Coca Growing Peasants", inledde omedelbart en hungerstrejk och har begärt att regeringen återtar ett dekret som innebär att även försäljning av cocablad för användning i lagligt syfte förbjuds.

Har kommissionen inlämnat en formell begäran hos Republiken Bolivias ambassadör om en förklaring av den uppkomna situationen? Om inte, varför inte? Om så är fallet, vilket svar har den mottagit?

Anser inte kommissionen det högst angeläget att den ägnar största möjliga uppmärksamhet åt de våldsamma följdverkningar som programmet att utplåna cocaodlingen medför för befolkningen?

Anser inte kommissionen det nödvändigt att den ser över de av sina alternativa utvecklingsprogram som berör Republiken Bolivias territorium i syfte att bedöma effektiviteten och verkan av dessa program och att eventuellt avbryta dem?

Svar från Christopher Patten på kommissionens vägnar*(22 mars 2002)*

Den 22 januari 2002 ägde det rum ett möte mellan cheferna för de diplomatiska beskickningarna i Bolivia och den bolivianska utrikesministern som förklarade sin regerings inställning till de händelser som lett till att tre cocaodlare (cocaleros) och fyra soldater fått sätta livet till i Sacaba nära provinshuvudstaden Cochabamba, dvs. inte i Chapare, en region där det odlas coca. När det gäller Evo Morales Ayma arbetar lagstiftande och rättsliga institutioner just nu på att frånta honom hans ställning i parlamentet och hans immunitet inom ramen för tillämplig boliviansk lagstiftning.

Kommissionens metodiska strategi när det gäller cocafrågan i Bolivia går ut på att främja en alternativ utveckling för att fastställa åtgärder som kan mildra de samhällsekonomiska effekterna av att cocaodlingen utplånas. Gemenskapsprogrammen är förenliga med regeringens politik, men gemenskapen är inte inblandad i utplåningskampanjen och har inte gjort sitt bistånd avhängigt av någon särskild tidsplan för utplåningen. Kommissionen har som mål att förbättra villkoren för människorna i de områden där cocaodling sker och dit människor migrerar och att stödja en hållbar samhällsekonomisk utveckling i dessa områden. Av denna anledning anser inte kommissionen det vara lämpligt att dra in sina alternativa utvecklingsprogram, som är till förmån för befolkningen i de områden där coca odlas.

Kommissionen har en tvådelad strategi: alternativ utveckling och förebyggande av migration från områden med ekonomiska problem till regioner där coca produceras.

Följande program håller på att genomföras:

- Praedac (Programa de Apoyo a la Estrategia de Desarrollo Alternativo en el Chapare), alternativ utveckling i Chapare (departementet Cochabamba), det viktigaste området för cocaodling, 19 miljoner EUR.
- Ekonomisk utveckling i de fattiga bergsdalarna för att förebygga migration till regioner där det odlas coca, 11 miljoner EUR.

Det genomförs regelbundet utvärderingar av gemenskapens program. För närvarande pågår en översyn efter halva tiden av gemenskapens "Praedac"-program.

(2003/C 92 E/008)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0386/02**från Jules Maaten (ELDR) till kommissionen***(20 februari 2002)*

Ämne: Estlands och Sloveniens anslutning

1. Stämmer det att Estland och Slovenien visserligen uppfyller kriterierna för anslutning och att länderna de facto avvaktat med att ansluta sig till dess att andra länder uppfyller dessa kriterier?
2. Gäller det här också några andra kandidatländer?
3. Varför kan dessa länder inte ansluta sig med förtur eller varför har de inte redan anslutit sig?

Svar från Günter Verheugen på kommissionens vägnar*(25 mars 2002)*

1. Enligt principerna för utvidgningen bedöms varje kandidatland efter sina egna meriter, i överensstämmelse med principen om differentiering. Enligt slutsatserna från Europeiska rådet i Laeken i december förra året tillhör båda länderna den grupp av tio länder med vilka förhandlingarna skulle kunna slutföras före utgången av år 2002 och som skulle kunna bli medlemmar av unionen 2004, förutsatt att den nuvarande farten i förhandlingarna och reformarbetet bibehålls. Det stämmer följaktligen inte att Estland och Slovenien praktiskt taget uppfyller alla anslutningskriterier men placerats i ett "väntrum".